

henviste man i sin tid, da loven blev lavet, klart i bemærkningerne til § 26 i udlændingeloven og siger, at de krav, der er i § 26, også skal gælde her i § 9.

Jeg skal nok lade være med at læse dem alle sammen op, for det har jeg ikke taletid til, men tager jeg bare nr. 4 i § 26, så hedder den udlændinges tilknytning til herboende personer. Nr. 5 hedder konsekvenser for udlændinges herboende nære familiemedlemmer.

Og fru minister, jeg siger bare: Når ministeren kan udbrede sig om, at en herboende udlænding jo bare kan rejse hjem, hvis han vil leve sammen med sin kone og sit barn, så ville det måske være smart at spørge, om det ikke er en kraftig konsekvens for den herboende udlænding, der er her lovligt, og hvor vi har afgjort, at han har ret til at være her på humanitære betingelser – det vil sige, at der har været en særlig grund til at være her.

Jeg forstår simpelt hen ikke, hvordan ministeren kan kravle uden om det her, for hvor er grænsen så for, hvad ministeren kan bruge den paragraf til? Jeg synes, at ministeren er for passiv i den forstand, at ministeren holder sig tilbage i stedet for at anlægge den praksis, der er rimelig.

Måske kom ministeren før til at fortale sig, da ministeren sagde, at vi jo heller ikke kunne have så mange her, at vi måske havde fyldt op. Og så mindes jeg lidt den radikale ordfører, der sagde her for nogle dage siden, at det jo ikke er enhver, der bliver gravid i Danmark, der kan få opholdstilladelse. Hvis det er holdningen i regeringen, så er det da en speciel politik.

Knud Erik Hansen (SF):

Vi kan altid diskutere meget jura frem og tilbage, men vi er jo ikke jurister. Jeg vil dog alligevel bruge juristerne og sige, at i § 9, stk. 2, nr. 1, hvor ministeren siger, at det kun er slægtninge og lignende, står der, at den også i særlige tilfælde kan anvendes ved opholdstilladelse til en ægtefælle til en herboende.

Det vil sige, at der også er jurister, der vurderer, at den faktisk kan anvendes. Og så sidder man tilbage med en forståelse af, hvad det er, der sker, når ministeren ikke vil give opholdstilladelse. Jeg kan næsten kun forstå det ud fra den bemærkning, der kom som svar til det sidste, nemlig at vi ikke kan have flere i landet.

Så jeg vil godt høre ministeren, om det er regeringens generelle politik, at lovgivningen skal tolkes så stramt som muligt, fordi vi ikke kan

have flere i landet, og at den skal tolkes sådan, uanset det er urimeligt, at mand, kvinde og barn ikke kan få lov til at leve sammen.

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

Jeg kobled helt klart i mit svar spørgsmålet om, hvor mange mennesker fra andre lande, vi kan give opholdstilladelse, til en lovændring, til en udvidelse af loven, hvor jeg siger, at det er min vurdering, at vi ikke har mulighed for at ændre loven, så vi udvider den, som hr. Søren Søndergaard også efterlyste.

Jeg bliver altså en lille smule rystet, når jeg hører folketingsmedlemmer snakke, som om man kan bøje loven efter forgodtbefindende, hvor det lidt er som om, at hvis man vil det gode, så kan man da bare tolke og skønne, som det passer én, og hvis man vil noget, som nogle vil betragte som mindre godt, jamen uha, så må man endelig ikke gøre det.

Jeg synes ikke, at man må gøre det i nogle af tilfældene. Jeg synes faktisk, det er utrolig vigtigt, at man som minister tager sit ministeransvar særdeles alvorligt og administrerer lovene efter de bemærkninger, der står i det lovforberedende arbejde.

Jeg må altså endnu en gang henvise til den meget grundige gennemgang på 19 sider, som Ombudsmanden har lavet af hele den her afgørelse og af de afgørelser, der er truffet efter samtlige de bestemmelser, der bliver omtalt her af spørgerne, og Ombudsmanden har sagt, at der ikke er noget at kritisere ved de afgørelser, der er truffet; der er ikke noget grundlag for at kritisere dem.

Ombudsmanden bekræfter lige præcis det, der også står i det lovforberedende arbejde, der i øvrigt også er en højesteretsdom for, at man kun kan bruge den bestemmelse i § 9, stk. 2, nr. 1, når det går ud over selve slægtskabsforholdet. Man kan ikke bruge det til, om jeg så må sige, en almindelig familiesammenføring.

Så er der i øvrigt en beskrivelse af, hvad der nærmere er tale om, og det er et meget, meget snævert anvendelsesgrundlag, og noget af det, der bliver nævnt, er lige præcis det med et familiemedlem, der er så handicappet, at vedkommende ikke kan klare sig selv.

Peter Duetoft (CD):

For gammelt venskabs skyld for mange år siden i et studienævn i København vil jeg lade være med at sige til ministeren, hvad jeg mener om ministerens sidste svar – i hvert fald med de ord,